

anseer jeg for orkesløst. Jeg troer, at det hele Pensionsvæsen er Noget, som er sammenboret med den nationale Giendommelighed, og jeg er vis paa, at Thinget i sin naturlige Sammensætning ikke vil gaae ind paa en Forhøielse af Pensionerne. Dette Spørgsmaal, som forresten har været reist i Udvalget, og som jeg er meget tilbøielig til at see løst paa den Maade, skal jeg altsaa ikke opholde mig ved. I Erkjendelse af, at der, indtil der kan udkomme en ny Pensionslov, som jeg vil haabe ikke vil lade vente længe paa sig, med en heelt anden Embedstids Scala, har jeg i Forbindelse med 8 andre Medlemmer stillet et Forslag, som er det sidste, der vil komme under Afstemning og lyder saaledes: „Pensionen for samtlige de pensionsberettigede Embedsmænd, der herefter ansættes, beregnes indtil Videre efter Pensionsloven af 5te Januar 1851, men udbetales Bedkommende med kun tre Fjerdedele af det efter denne Beregning udkommende Beløb. Naar en ny Pensionslov udkommer, finder den ogsaa Anvendelse paa disse Embedsmænd.“ Jeg har tilligemed to andre Medlemmer kun stillet dette Forslag under den Forudsætning, at den ærede Ordførers Forslag ikke gik igjennem, og det er altsaa dette Forslag, som jeg med den nævnte Indskrænkning skal tillade mig at anbefale.

Bille: Det høie Thing vil nu have haft Leilighed til at høre en Udvikling af de Anskuelser, som næres paa det yderste Benstre, og faaet en Forestilling af, hvorledes Spørgsmaalet maa opfattes, naar man staar paa det ægte folkelige Standpunkt. Den ærede foregaaende Taler har med en Bektalenhed og Guldstændighed, som hans „politiske Venner“ ganske vist ville yde ham al mulig Paaskjønelse for, udvillet sin Opfattelse af Sagen. Jeg skal nu tillade mig at give en Fremstilling fra det diametralt modsatte Standpunkt, fra det, som vel maa gjælde for det yderste Høire, da det aldeles ikke streber efter nogen som helst Folkelighed, men søger, saavidt muligt, at see i Hensynet til Statens Vel, den væsentligste Betragtning. Jeg skal da først tillade mig nogle Ord om det Forslag, der vil komme sidst under Afstemning, altsaa om det

Forslag, der er opført under Nr. 19. Det gaaer, som det vil sees, ud paa, at Pensionsloven af 5te Januar 1851 vel skal vedblive at bestaae uforandret til Brug ved Beregning af Pensioner, men at der skulde foregaae den for de pensionerede Embedsmænd temmelig væsentlig Forandring, at, efterat Beregningen var foretagen efter den gjældende Pensionslov, skulde Udbetalingen, som dog er det, det meest kommer an paa for de Paa-gjældende, indskrænktes til $\frac{3}{4}$ af den hele Pension. Det er en Bestemmelse, som selvfølgelig kun kan tænkes anvendt paa Embedsmænd, der herefter ansættes, og der føies til i selve Forslaget, saavel som i dets Begrundelse, at saaledes skal det staae, indtil en ny Pensionslov bliver vedtaget, hvilken nye Pensionslov da skal gjælde for alle Embedsmænd, som ere ansatte, efterat denne nye Paragraph har seet Dagens Lys. Tanken derved er altsaa at skabe noget Uholdbart, at tilveiebringe en saa uheldig Tilstand, at Ministeriet, Landstinget og Kongen, altsaa de øvrige Dele af den lovgivende Magt, derved blive tvungne til en endelig Reform. De skulle bringes til snarest muligt at maatte søge tilveiebragt en ny Pensionslov for at komme bort fra Noget, der i sig selv er saa ubilligt som at tilbageholde $\frac{1}{4}$ af de nu gjældende Pensioner. Efter den Opfattelse, som jeg nærer om, hvorledes det er vigtigt at gaae frem i Lovgivningsager, kan jeg ikke erkjende en saadan Fremgangsmaade for berettiget, rigtig eller klo. Naar en enkelt Part af den lovgivende Magt søger saaledes at tilvende sig en overveiende Deel i Indflydelsen, fører dette til lignende Befræbelse fra den modsatte Side, og den Fordeel, som man opnaaer idag, kan saare let opveies ved det Tab, som man lider imorgen, og derved vise Veien til en Tilstand, hvor de forskjellige Dele af den lovgivende Magt ikke søge at enes med hinanden, men stride imod hinanden, og hvor Enhver eenzijdig søger paa en hvilken som helst Maade at gjøre sin Anskuelse gjældende. Det Bestaaende har en ligefrem Berettigelse, indtil det ved Overenskomst imellem alle Factorer er blevet forandret, og dersom det er sandt, at der netop paa den folkelige Side findes de